

- 1) Czy w sytuacji, w której zastosowanie przez pracodawcę kryterium stażu pracy jako czynnika wpływającego na wysokość wynagrodzenia powoduje zasadniczo odmienne skutki w odniesieniu do odpowiednich pracowników płci męskiej i żeńskiej, art. 141 WE nakłada na pracodawcę obowiązek szczególnego uzasadnienia zastosowania takiego kryterium? Jeżeli odpowiedź zależy od okoliczności, to jakie są to okoliczności?
- 2) Czy odpowiedź na poprzednie pytanie byłaby inna w sytuacji, w której pracodawca stosuje kryterium stażu pracy do pracowników w indywidualnych przypadkach, w taki sposób, że ocenia się zakres, w jakim dłuższy staż pracy uzasadnia wyższy poziom wynagrodzenia?
- 3) Czy należy dokonać jakiegoś odpowiedniego rozróżnienia między zastosowaniem kryterium stażu pracy do pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy a zastosowaniem tego kryterium do pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy?

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-21/05)

(2005/C 69/19)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 25 stycznia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez N. Yerrella i A. Aresu, działających w charakterze pełnomocników, przeciwko Republice Włoskiej.

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie wprowadzając w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do stosowania dyrektywy Rady 2000/79/CE⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2000 r. dotyczącej Europejskiego porozumienia w sprawie organizacji czasu pracy personelu pokładowego w lotnictwie cywilnym, zawartego przez Stowarzyszenie Europejskich Linii Lotniczych (AEA), Europejską Federację Pracowników Transportu (ETF), Europejskie Stowarzyszenie Cockpit (ECA), Stowarzyszenie Linii Lotniczych Regionów Europy (ERA) i Międzynarodowe Stowarzyszenie Przewoź-

ników Lotniczych (IACA), a w każdym razie nie informując o nich Komisji, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 3 tej dyrektywy;

- 2) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 1 grudnia 2003 r.

⁽¹⁾ Dz.U. nr L 302 z 01.12.2000, str. 57

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie T-396/02, August Storck KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione przez August Storck KG dnia 26 stycznia 2005 r. (faks z dnia 24 stycznia 2005 r.)

(Sprawa C-24/05 P)

(2005/C 69/20)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 26 stycznia 2005 r. (faks z dnia 24 stycznia 2005 r.) do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie T-396/02 **August Storck KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)** wniesione przez August Storck KG, reprezentowaną przez adwokatów I. Rohr, Dr. H. Wrange-Molkenthin, Dr. T. Rehera, CMS Hasche Sigle, Stadthausbrücke 1-3, D-20355 Hamburg.

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

1. uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 10 listopada 2004 r. w sprawie T-396/02
2. uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji i wydanie orzeczenia ostatecznego w sprawie lub ewentualnie skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji
3. obciążenie OHIM kosztami postępowania.